

Dit antwoord komt van iemand die al lange tijd in Nederland woont, het land als zijn nieuwe thuis beschouwt, en eenvoudigweg de mogelijkheid wil hebben om dat gevoel van verbondenheid te tonen. Hoewel er veel mensenrechtelijke argumenten te maken zijn, wil ik me hier richten op concrete juridische beginselen en praktische overwegingen die rechtstreeks aansluiten bij de Nederlandse rechtsorde en sociale context.

1. Respect voor verworven rechten

De voorgestelde verlenging van de naturalisatietermijn zou niet met terugwerkende kracht moeten gelden voor degenen die al op weg zijn naar het Nederlanderschap. Op grond van het beginsel van verworven rechten en het vertrouwensbeginsel hebben personen die hun naturalisatietraject zijn begonnen onder de vijfjaarstermijn het recht om op dat kader te mogen vertrouwen. Het Nederlandse bestuursrecht erkent al lang dat terugwerkende veranderingen die gevestigde verwachtingen ondermijnen onrechtvaardig zijn en het vertrouwen in het rechtssysteem aantasten.

Degenen die al jaren van hun leven in Nederland hebben geïnvesteerd, door het opbouwen van gezinnen, carrières en gemeenschappen, zouden niet halverwege het proces geconfronteerd mogen worden met verschuivende doelpalen. Het toepassen van de nieuwe regel uitsluitend op toekomstige nieuwkomers zou zowel de rechtszekerheid als de rechtvaardigheid waarborgen.

2. De positie van kennismigranten

Kennismigranten spelen een essentiële rol in de Nederlandse economie, de innovatieomgeving en het sociale weefsel. Immigratiebeleid is juist ontworpen om dit soort talent aan te trekken, en het vertragen van hun toegang tot het Nederlanderschap druist in tegen de onderliggende rationale van dat beleid.

Deze professionals zijn vaak vanaf het begin geïntegreerd via hun werk, belastingbijdragen en maatschappelijke betrokkenheid. Voor hen is het Nederlanderschap een erkenning van de werkelijkheid, geen verre toekomstambitie. Het verlengen van de wachttijd brengt het risico met zich mee dat deze groep ontmoedigd raakt en maakt Nederland minder aantrekkelijk in de mondiale concurrentie om talent. Het uitsluiten van kennismigranten van de verlengde termijn zou de oorspronkelijke doelstellingen van het Nederlandse immigratierecht in stand houden en de economische en maatschappelijke langetermijndoelen ondersteunen.

Conclusie

Het wetsvoorstel beoogt de waarde van het Nederlanderschap te beschermen, maar in de huidige vorm is de reikwijdte te breed. Een meer evenwichtige benadering zou de rechten en verwachtingen van degenen die al op weg zijn naar naturalisatie respecteren, en groepen zoals kennismigranten, die aantoonbaar bijdragen aan de Nederlandse samenleving, uitzonderen. Op die manier zou de hervorming de integriteit van het Nederlanderschap versterken zonder afbreuk te doen aan de rechtvaardigheid, de rechtszekerheid of de aantrekkelijkheid van Nederland als bestemming voor mondiaal talent.

Met vriendelijke groet,

Amirhossain Gooyande